

A Pécsi Ítéltábla a személyesen eljáró **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2019. február 21. napján kelt 13.P.20.855/2018/28. számú ítélete ellen az alperes 29. sorszámu fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperes perköltség és le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 150.000 (százötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak az illetékes állami adóhatóság felhívására a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint elsőfokú- és 72.000 (hetvenkettőezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által kiadott **...hu** online hírportálon 2018. április 16-án jelent meg az ügyvéd foglalkozású k-i lakos felperes - aki a **a** politikai párt S. megyei közgyűlési képviselője - személyére vonatkozó "Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" című írás, amelyben szerepelt az alábbi közlés: "A történet itt talán be is fejeződhetne, viszont mi - ahogyan cikkünk elején említettük is - még tartozunk egy magyarázattal, hogy miért is folytunk most bele egy minket kevésbé érintő politikai huzavonában. Nos az ok egyszerű: minket is érint. **T.** ugyanis minket is büntetne. Pert indított a **...hu** tulajdonosi köréhez köthető személy ellen, sőt tájékoztatása szerint most lapunkat is beperelte". A felperes a **...hu** szerkesztősége és kiadója ellen indított sajtó-helyreigazítás iránti perben a cikk más része mellett ennek a közlésnek a helyreigazítását is kérte. A Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.115/2018/7. számú 2018. augusztus 27-én meghozott jogerős ítéletében a **...hu** szerkesztőségét kötelezte, hogy a sérelmezett cikk szövege előtt, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé helyreigazításként azt a közleményt, hogy "Internetes portálunkon 2018. április 16-án „Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" címmel megjelent cikkben azt a való tény, hogy felperes rágalmazás vétsége miatt büntetőeljárást kezdeményezett egy - az alperes tulajdonosi köréhez köthető - személlyel szemben, hamis színben tüntettük fel, amikor azt állítottuk, hogy az eljárás

kezdeményezésére politikai okból, az I. rendű alperes tevékenységével összefüggésben került sor". A közlemény további tartalma az újságcikk jelen perben nem releváns részének helyreigazítására vonatkozott. A cikk az alperes weboldalán a másodfokú ítéletben meghatározott helyreigazítással szerepel. A felperes a **...hu** internetes hírportál tulajdonosi köréhez köthető **V.P-rel** szemben nyilvánosan elkövetett rágalmozás miatt feljelentést tett, a büntetőeljárásban a Kaposvári Járásbíróság B.87/2018/8/I. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki becsületsértés vétségében, és 1 évre próbára bocsátotta. A fellebbezés folytán eljáró Kaposvári Törvényszék 1.Bf.344/2018/6/I. számú, 2018. november 19-én meghozott ítéletével az elsőfokú ítéletet a vádlott bűnössége vonatkozásában helybenhagyta, azt részben úgy változtatta meg, hogy a vádlottat megrovásban részesítette.

A felperes 2018. június 14-én kelt levelével eredménytelenül szólította fel az alperest és az internetes hírportál szerkesztőségét arra, hogy a "Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" című cikk helyreigazításaként tegyék közzé, hogy "A büntetőügy azóta jogerősen lezárult, és **V.P.-t** a Kaposvári Járásbíróság bűnösnek mondta ki nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétségében".

A felperes módosított keresetében az alperest kérte kötelezni az eredeti cikkel azonos elérési úton, annak címe alatt, legalább 30 napig, vagy ameddig a cikk hozzáférhető, az alábbi szöveg közzétételére: "A 2018. április 16-án kelt "minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" című cikkünkben írt büntetőügy időközben lezárult és a Kaposvári Törvényszék jogerősen elítélte felperes sérelmére, nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétsége miatt **V.P.-t**. Mivel a cikkünk után felperes kérésére nem írtuk meg az ügy jogerős befejezését, ezért elnézést kérünk tőle". Kérte továbbá az alperest kötelezni arra is, hogy ezt a szöveget a Facebook-oldal hírfolyamában önálló hírként jelentesse meg. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§-ára, 2:43.§ d) pontjára, 2:45.§ (2) bekezdésére, 2:51.§ c) pontjára és a PK 14. számú állásfoglalásra alapította. Határozottan nyilatkozott arról, hogy a közzétételt nem sajtó-helyreigazításként, hanem jó hírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének szankciójaként, megfelelő nyilvános elégtételként követeli. Arra hivatkozott, mivel az alperes az általa **V.P-rel** szemben indított büntetőeljárásról tudósított, kívánságára köteles olvasóit tájékoztatni annak eredményéről. Kiemelte, hogy a jó hírnév megsértéséből eredő igényét akár sajtó-helyreigazítási perben, akár személyiségi jogi perben jogosult érvényesíteni, de a korábban folyamatban volt sajtó-helyreigazítási perben nem is került elbírálásra az ebben a perben érvényesített megfelelő elégtétel adására irányuló kérelme.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, a 2018. április 16-i cikkben való tényként közölte, hogy a felperes büntetőeljárást kezdeményezett egy, az alperes tulajdonosi köréhez köthető személy ellen, az újságcikk a Pécsi Ítéltábla jogerős ítéletének megfelelő helyreigazítással szerepel az alperes honlapján, így nem tüntet fel valós tény hamis színben sem, nem is alkalmas a felperes jó hírnevének csorbítására. Álláspontja szerint a PK 14. számú állásfoglalás nem vonatkoztatható erre az ügyre, mert olyan személy közlési igényét taglalja, akinek bűnössége nem bizonyosodott be, a felperes pedig sértettje és nem terheltje volt a büntetőeljárásnak. Utalt arra is, Facebook oldalán a felperes által kért közleményt önálló hírként technikai okból nem tudja megjelentetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett **www....hu** portálon önálló hírként, a 2018. április 16-án "Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" címmel megjelent cikkel megegyező helyen és betűszedéssel a portál főoldalán, amíg a fenti cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon

belül tegye közzé az alábbi közleményt: "A 2018. április 16-án megjelent "Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" című cikkünkben írt, a felperes által a **...hu** tulajdonosi köréhez köthető személy ellen indított per időközben jogerősen lezárult, a Kaposvári Törvényszék a vádlottat felperes sérelmére nagy nyilvánosság előtt elkövetett becsületsértés vétségében bűnösnek találta, őt megrovásban részesítette". A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Kötelezte az alperest a felperesnek 30.000 Ft perköltség, az államnak 36.000 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a perbeli cikk kapcsán a Pécsi Ítéltábla sajtó-helyreigazítási perben hozott jogerős ítéletében a való tény hamis színben történő feltüntetését megállapította és a szerkesztőséget helyreigazításra kötelezte. Megállapította, hogy az újságcikk valós tényként tudósított a felperes által az alperesi gazdasági társasághoz köthető személy ellen indított peres eljárásról, ami önmagában nem sértette a felperes jó hírnevét, a PK 14. számú állásfoglalás II. pontja értelmében ugyanis nincs helye sajtó-helyreigazításnak ha a sajtószerző valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról, vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről. A III. pont szerint azonban, ha a büntetőeljárás nem vezet elmarasztalásra, a sajtószerző az érintett személy kívánságára köteles az olvasókat erről is tájékoztatni. Az indoklás értelmében ugyanis, ha a büntetőeljárás más módon fejeződik be, mint elmarasztalással, a személyiségi jogok védelméhez fűződő jogpolitikai érdek helyes értelmezéséből az következik, hogy a sajtó az érintett személy kívánságára erről is köteles olvasóit díjtalanul tudósítani. Az erre vonatkozó igény a Ptk. személyiségi jogra vonatkozó szabályai alapján érvényesíthető.

Az ítélezési gyakorlat felhívásával megállapította, hogy a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltakat a bírói gyakorlat kiterjesztette a közigazgatási eljárásról, polgári peres eljárásról, illetve a fegyelmi eljárásról való tudósításra is, az érintett követelheti bármely hatósági eljárás befejezésének eredménye közlését, amely igényét a Ptk.2:45.§ (2) bekezdése és a 2:51.§ alapján, a jó hírnev védelmére vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti. Úgy ítélte meg, a felperes jó hírnevének és a sajtószerző hitelének megőrzése fokozottan indokolja a felperes által indított peres eljárás befejezéséről szóló tudósítás megjelentetését, a személyiségi jogok védelméhez fűződő jogpolitikai érdek érvényesülése érdekében.

A megfelelő elégtételként szolgáló közlemény tartalmát a PK 15. számú állásfoglalásban írtak szerint a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között a keresethez képest pontosított szöveggel állapította meg, figyelemmel arra, hogy az eredeti cikk sem tartalmazta azon személy nevét, akivel szemben a felperes az eljárást megindította. A közzétételt nem az eredeti cikkel azonos helyen, annak címe alatt, hanem az internetes hírportál weboldalán önálló közleményként rendelte el, a Facebook oldalon történő megjelentetés iránti keresetet ugyanakkor elutasította. A bocsánatkérésre kötelezés kapcsán azt állapította meg, az alperes jogi személy, ezért megbánásra, sajnálkozásra nem képes, ezen túl a felperes számára a megfelelő elégtételt a közlemény közzétételének elrendelése megvalósítja, ezért a keresetet ebben a részében is elutasította.

A Pp.83.§ (1) bekezdése alapján a túlnyomórészt pervesztes alperest kötelezte a felperes részéről felmerült perköltség és a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Másodlagos kérelme arra irányult, a közleményt ne önálló cikként, hanem a "Minket sem bírt kikerülni K. régi-új botrányhőse" cikk szövegében, annak címe alatt kelljen közzétennie. Arra hivatkozott, az újságcikkben szereplő "pert indított a **...hu** tulajdonosi köréhez köthető személy ellen" mondatrész a felperes személyét nem sérti, valós tény tartalmaz, nem is

tüntet fel valós tény hamis színben. A PK 14. számú állásfoglalás ebben a perben értelmezhetetlen, a II. pontja ugyanis folyamatban lévő büntetőeljárás ténszerűségével kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozik, III. pontja pedig az eljárás alá vont és felmentett, azaz olyan személy közlési igényét taglalja, akinek bűnössége nem bizonyosodott be. A felperes azonban sértettje, és nem elkövetője volt a hivatkozott büntetőeljárásnak. Az alperes egyébként nem is adott arról tájékoztatást, hogy mi volt a fent hivatkozott büntetőeljárás alapja. Másodlagos kérelmét arra alapította, az elsőfokú bíróság a kereseten túlterjeszkedett akkor, amikor nem az eredeti cikkben, annak címe alatt, hanem az alperes által működtetett online magazin weboldalán önálló közleményként rendelte el a közzétételt. Külön kifogásolta a perköltségről hozott döntést, figyelemmel arra, hogy a Pp.83.§ (2) bekezdése alapján azt a pernyertesség, pervesztesség arányában meg kellett volna osztani a felek között. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp.369.§ (3) bekezdés c) pontjára alapította.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását akként kérte, hogy az alperes az ítéletben megfogalmazott közleményt az eredeti cikk szövegében legyen köteles megjelenten, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértéssel, a Pp.2.§ (2) bekezdésébe ütköző módon tért el az általa előterjesztett kérelemtől, ezzel a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp.369.§ (3) bekezdés c) pontjában jelölte meg.

Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de az abból levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság csak részben értett egyet.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, a bizonyítás sajtó-helyreigazítási perben című PK 14. számú állásfoglalás nem csak sajtó-helyreigazítási perekben, hanem személyiségi jogi perekben is irányadó. Ezt teljesen alátámasztja, hogy annak III. pontja nem helyreigazító közleményként, hanem a jó hírnév megsértéséből fakadó polgári jogi igényként biztosítja az érintett személynek, hogy követelje, a büntetőeljárásról tájékoztató sajtó adjon tudósítást arról is, ha a büntetőeljárás más módon fejeződik be, mint elmarasztalással. Azzal a jogi következtetéssel azonban nem értett egyet a másodfokú bíróság, hogy az alperes tulajdonosi köréhez köthető **V.P-rel** szemben magánvádas büntetőeljárást indító felperes olyan érintett személynek minősül, akinek kívánságára az alperes köteles lenne olvasóit tájékoztatni a büntetőeljárás befejeződésének tényéről és módjáról. Ezt az alperes fellebbezésében alappal kifogásolta.

A BH2004. 273 számú eseti döntéssel is alátámasztott egyöntetű ítélkezési gyakorlat valóban kiterjesztette a PK 14. számú állásfoglalás alkalmazását a büntetőeljáráson túl a közigazgatási eljárásról, polgári peres eljárásról, illetve fegyelmi eljárásról való tudósításra is, ennek azonban a felek jogvitájában nem volt jelentősége. A tényállásból kitűnik ugyanis, a "**T.** ugyanis minket is büntetne. Pert indított a **...hu** tulajdonosi köréhez köthető személy ellen" szöveget tartalmazó újságcikk az alperes weboldalán a Pécsi Ítéletábrla Pf.III.20.115/2018/7. számú ítéletével elrendelt helyreigazítással szerepel, ami tartalmazza, hogy a felperes rágalmozás vétsége miatt büntetőeljárást kezdeményezett egy az alperes tulajdonosi köréhez köthető személlyel szemben. Ilyen tartalom mellett az alperes által működtetett hírportálon nem közigazgatási, polgári peres, illetve fegyelmi eljárásról, hanem a PK 14. számú állásfoglalás II. pontja szerinti büntetőeljárásról szerepel tájékoztatás annak jogerős befejezése előtt, azzal a valóságnak megfelelő tartalommal, hogy az eljárást a felperes indította az alperes tulajdonosi köréhez köthető személy ellen.

A másodfokú bíróság kiemeli, a PK 14. számú állásfoglalás III. pontjában szereplő érintett személyek körének meghatározásakor abból kellett kiindulni, a II. pont szerint, ha a sajtóközlemény valóságként ismerteti a folyamatban lévő büntetőeljárást, nem lehet sajtó-helyreigazítást kérni, ez az ítélkezési gyakorlat szerint a terhelt személyiségi jogait sem sérti (BH2000. 194). Ha azonban a büntetőeljárás más módon fejeződik be, mint elmarasztalással, az erről való tudósítás elmaradása a személyiségi jogok védelméhez fűződő jogpolitikai érdekek helyes értelmezésével nem másnak, hanem annak a személynek a jó hírnevét sértheti, akivel szembeni büntető feljelentést, gyanúsítást, vádat vagy nem jogerős elmarasztaló büntető ítéletet korábban sajtóközlemény nyilvánosságra hozta. Ezért nem jogerősen befejezett büntetőeljárásról való sajtótájékoztatás esetén a PK 14. számú állásfoglalás III. pontja alapján jó hírnevének biztosítása érdekében a terhelt az érintett személyek, akik követelhetik az elmarasztalásuk nélkül befejeződő büntetőeljárás eredményéről való tudósítás közzétételét.

Az elsőfokú bíróság által felhívott eseti döntésekből sem tűnik ki olyan ítélkezési gyakorlat, amely az eljárás eredményéről történő tudósításra jogosult érintett személyek körét büntetőeljárás esetén a feljelentőre, magánvádlóra vagy akár az ügyészre kiterjesztené. Az alperes a sajtó útján - a helyreigazító közlemény tartalmára is figyelemmel - csupán arról adott tájékoztatást, hogy a felperes a tulajdonosi köréhez köthető személlyel szemben rágalmozás vétsége miatt büntetőeljárást kezdeményezett. A perben megállapított tényállás szerint a büntető bíróság jogerős ítéletében a vádlott bűnösségét rágalmozás vétségében megállapította, az erről szóló tudósítás elmaradása azonban objektíve alkalmatlan arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az a sajtónyilvánosságot kapott tény ugyanis, hogy a felperes pert indított, illetve rágalmozás vétsége miatt büntetőeljárást kezdeményezett, az újságikk olvasóiban akkor sem rombolhatja semmilyen mértékben a hírnevét, ha ők a terhelt elítéléséről utóbb nem kapnak tájékoztatást. A felperesétől teljesen eltérő annak a helyzete, akinek bűncselekménnyel való gyanúsításáról, vádlásáról, bűnösségét megállapító nem jogerős elítéléséről a sajtó nyilvánosan tájékoztatást ad, hiszen az olvasókban róla emiatt negatív megítélés alakulhat ki, amit a sajtó köteles elhárítani az elmarasztalás nélkül befejeződő büntetőeljárásról való tudósítással. A felperes jó hírneve sérelmének hiányában ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést levonva azt állapította meg, a felperes nem követelheti az alperestől az általa rágalmozás miatt indított büntetőeljárás elmarasztalással való jogerős befejezéséről való tudósítás közzétételét.

Mivel az alperes közzétételre nem köteles, az annak módjára vonatkozó csatlakozó fellebbezés, illetve másodlagos fellebbezési kérelem sem volt teljesíthető. A másodfokú bíróság csupán utal arra, az elégtétel adásának módja és nyilvánossági körének meghatározása során a bíróságnak kell - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - ítéletének rendelkező részében dönteni, ha a jogosult által közzétenni kért nyilatkozat vagy annak közzététel módja nem megfelelő, mindezt az érvényesített jog tartalmi körén belül másként is meghatározhatja (PK 15. számú állásfoglalás).

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp.376.§ (1) bekezdés első fordulata alapján a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést tárgyaláson kívül elbírálván - a Pp.383.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta és a keresetet teljesen elutasította.

A másodfokú bíróság döntésével a felperes teljesen peresztes lett, mellőzni kellett ezért az alperes elsőfokú perkieltségben és le nem rótt eljárási illetékben való marasztalását és a felperest kellett kötelezni az alperes részéről felmerült első- és másodfokú perkieltség - mely a 32/2003. (VIII.22.)

IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján megállapított összesen 150.000 Ft első- és másodfokú ügyvédi munkadíj -, valamint a le nem rótt 36.000 Ft elsőfokú, 48.000 Ft fellebbezési és 24.000 Ft csatlakozó fellebbezési illeték megfizetésére a Pp.101.§ (1) bekezdése és a 102.§ (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján.

écs, 2019. június 14.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró